

V
ISSN 0134-5222

'86

vidyb

11

ҮЭГИГЭТДЭН КЕЧЭН ЮЛЛАР

(Әдәби-тәнгид вә публистикалық бағдарламалар)

С.Л.әдәби тангыра жаңылар да өз чынышында
башынча из үчкендеги бадын асардан да да чоң үлкен
кетүрмалындыр. Бадын-естекстик душунчынын хусусы нөвө
олмагда о. халтын йүкsek тәлебләрнинин вә ичтимай
фиркин бирбаша иғдәнчесидер; еш мәйнілтәндеш публикастарын,
тарихи, философияни, аудио-жазылыштарынан
жасалып сонарланаңын, алры соняң саңағалар нағызында
биделдерләрнән таңрубы да усулдарының да бирлашыпнан.

Өтөн бешіншілдікке Азабарайчан тәнгидіннің естетик аралығының күзіненес мәсесси процесси дауда етміндердір. Тәнгід маңызды-дениннен назареттісін де дүниә естетик тәсіліндең оңайлықтарынан дағы жахшы жаңалықтарынан Маммад Әфәрінің вәтәндештілік пафосу іле сечілген асарлары, Гүлзатилов «Сәнгат» Ленин тәжілінін мұрасындағы, Бақыр Нәбіевінің «Сез уркынды, келдің!», Акіф Беүсеноған «Мұхтасиғидің бірнеше», Азат Мирзағановдің «Санат нағыттың душунчылар» китаптарында, ыншылған гезеттеде жүрнан мегалапарлардың естетика ириси за назареттің едәби-мәдени тәрчубиміздегі бағыттыңда арашылды.

Инди тәңгид өз гајғылары вә вәзиғеләрни илә әв-
вәлки илләрә нисбәтән даһа чох мәшгүл олур.

«Эдәби тәнгид» топлусу, иллик «Эдәби процесс» мәчмүәләриндәки тәнгид нчмаллары, Елчинин «Тәнгид

ваза эдебиятының проблемаларын китапта вай сыйра наездер салықын мегаладар, Жашар Гарасеевин «Әдәб үйүлгөр» китапта, тонгидарлынын дили нағында гейдар, тенгидар мәсүлдүштүк ниссанын, ез тасаруфатына да бағыл гајын да ахтарыштынның артылдырылышын көстүрдү. Эттан белек ишде тенгидар шеш'е, наср, драматуржика да публистиканида иш бирликте маңызын һајтамышын күзүктү олмушады.

Бу дөврд тәнгид йарадычылынын урзымизде дотурдуғу разылды ниссе, илк нәбәдә, варислик боркунда жерине жетрилмәс илә — Азарбајҹан бадија фикринин баш макистралына гошула билмәс илә бағыттыр.

Көрүнүп, елз бу мејл да әдеби эң'нәләрин даһа ахшы дәркүнкі талаб едири вә етән белд илда кечимиш тарихимизин, дилемизин, фолклорумузун, тарихимизин дарыннымасы, кәшшири тәбliği ишнәндә даруулым бир дәрдүчилгы, аввалләр бурахылмыш сәһвләрлә ба-

шынмазлыг руhy наким олмушдур.

*Магалени мүәллиф бу илин апрелинда «Джазычылар тиғифашының VIII гурултая» гарышында көчирилmiş шашварләрдәки ма'рузаси асасында назырламышдыр.

мушанындаң көзін, елми-техник инженерлардың мантиғи натычанса инициаторы - хыкым глобал бүр проессы - фолклорка, илингизде, иисас руынун сағ ве будурдук тарларында динесінде бағылдырыса ве Азбұраңын зерттегілдікке жеткізу. Барлықтың оның тарихи маңызынан да даңында шешілді. Дәлек Гогоруд руынун ве наследие Мирза Чанадың арғысынан артмаса шекелінде жүргізілді. Оның тарихи маңызынан да даңында шешілді. Барлықтың оның тарихи маңызынан да даңында шешілді. Барлықтың оның тарихи маңызынан да даңында шешілді.

70-80-жылдарда Азэрбайжан обод-мөденин фикри – итиримлиңиз, элдин алымның, сәйдер-сөздөрдөр арасында алтыншын ириси, кичинчилдүй элри мұзқуда көстірілген тарихин ағылшыны да болдуры.

Бу мубаризд отуз-гырынчы, эллинчىلىлдердэ же-
румудун иши кийин етмид, садаеч олараг, дигэв та-
зарыкынча жазылмын чилдердин нуузуну гырь,
сийастасылымдан артылаштар, гүзүллардин о узунда
сабиска галак илик ногтегилэр, или тархихор, илик са-
ларды, илик гиметлер, или ечүлүчлердирилдир; арм-
арды аламларны шашх зевгу вицтад төрбесине гурбан
кеден тархих тағынчын гарышы чөбэн ачыр, халгын
өзүнүндөн дүйнешин күчлөндөн.

«Көр бир сәнэткар ез халғының өвлайдырып вә онун тарихын гаһысында борчлудуру... Мәденийетин милли сәрвәтләrinин, демәк олар, асас мұнағизәчиси

олан жаңынаның жүйесін ватандасының вайфасын халғын тарихинен онун жүйесін мөденизатиянан чылбаштырып, Азәрбаиджан жаңылықтарының VII гурултуында ирэл сурумшылу бу жүккөн партияның тәеби оңтүстүк бешшілдикке шеттегиди ве ёдөйнүүтшүннәслармысын да ишнө күрттүнгөн салымшылыкты.

дејим ки, «Низамишүнаслыг» силсиләссиндән бүтөв бир китабхана тәшкил едә биләчәк әдәбијјат бурахылмышдыр.

Лакин соҳ таёсусиф ин, ба гадор эдабийат Низаминга багъи ба'зин проблемалари нахол едид гуртара, «Эдабийат ва ишчансизлик» газетинидек мигъаласиндо. Мирзо Ибрахимовни дедини кими, «М'юнивримиз», класикениро мунашибатдан аз гала ёнг'онда демонстрига алафзатмалардан», улумларни, географии, яз'ларни ве физикиларни араданд галдара билдишмизди.

Әдәби-бадын тарихын һөнгөн ургуна чылбырчылардың иштеп атканда мактапчылардың жарытмагат чытынчылардың сабактардан да таң-көптерди. Бу оянаң Азбеклердин тарихине да таң-көптерди.

Дүзүр мәчмұнда мұбайисолы, фәрзија сөвијәсін-
ден ирил кеде білмей мұлдаһызын да вар. Лакин
мұбайисини әуэ дә көстәрки, азәрбайжануластыгы-
дақ как салмыш стреотипләр гырылмалы, ләтвә едил-
малы.

Идеология вә синиф мұбаризәнин сарт тәзілгі илә бизим мәденийтимлини, тарих олардыымызға ерін күз-
күде көстарын, милял боялуынану доаласынг ғакт-
арахысында пәрделең жыныс китаблар текші Гәбі Ав-
раподан күнкірдін чыхызын, беде китаблар гидә верен
муланышылдар ела оз китабларымыздада да раст келі-
рик ки, гаршысы вахтында алымнылады.

Халык мишли варлыгы, тарихи, талејн, еңәнәләри, элифбасы ила ојнамаг, мин иллэрде дүнjanын һер йеринде танынан ады ола-ола она гондормад адлар яшпыштырмаг неч күмә бағышланмаз, Тәсесүф ки, биз сөримизда бу фачалилардың наымсының (нашамының) Та-

Әдәбиятшының үлгісін тағындығынан нағылай-ялғары
Азәрбайжан үнтигабы месаласынин қасарта-
гулуышу өз өрнелмисін, Азәрбайжан реалистін ве
миманизмінди бағыттың араңында шылар.
Ниңжиғ жағдайын дөврдең әдәбийтілік жағынан
сәхненде иккі адамның: Азәрбайжан ділі
жоғынан даңыз өсөрлерин жарнасынан бир сырға
мотказлық ортага ұшырылады. Азәрбайжан ділі
жоғынан даңыз өсөрлерин жарнасынан бир сырға
мотказлық ортага ұшырылады.

Миралы Сейдловун «Азәрбайҹан мифиң тәэфкүккүнүн гајимлары»; Ішар Гарәпевин «Азәрбайҹан реа-
нистикада миф»; Төфиқ Баһчевиниң «Азәрбайҹан мифиң тарихы»; Ка-
нина Валеевин «Азәрбайҹан мифиң тарихы», Ка-
лый Валиевин «Дастан поэзиясы». Емилдин Элбәз-
динин «Әзәби шахиссүрү вә диң» китабында мифиң та-
ғы проблемаларда нөср олуңса да, рұнва бир-биринен га-
малылар, ма’нави күрініштән бү күнде нүх салынған
шының алтында балғам еткірынан зек еттердір. Бұ-
ның көзінен кеңінен шының алтында кеңінен шының
жашхазының Ярадычылығында ишмәл никшүр-
дірдір.

Аббас Замановун XX эср эдәбијатымызын нашри ejрәнилмәси сабысина вә хүсусен дә Ҙәмид Мәмдәзәде илә биркә, Чынбыз Азэрбајҹан эдәбијатымызында рәдә ардычыл чыхышшалары идея бәдин вүс'ети, вә дашылыш мазрамы ишлә йүкәс еһтирама лайингләр.

«...Азәрбайҹан китабы»ның икинчи чилди, АСЕ-ниң
өзбети чилдләри, бир сырь ала мәктәп дәрслекләрдә
чыгарылыштырылган библиографиялар, алдынчылар, сәнәмәтләр
бүләрдән язылалар, 60 конкрет мөвзуларында
Азәрбайҹан еһрәмә, яхуд љурд билгисинин
бир сырь гатаптарының ачылышина көз чарпан роз-
најыр.

Сезүмә әдәбијатшүааслыг саһәснәдә көрүлән иштәрдә башшамалыкның бир азаби да буның шығарышы

лар едм жарадычылыг тәшкіллатларымызын нәзарәттө алтында салханалымыр; инде ой борадын көзөндөн соңра ажырылыш. Эдебийттамыз, дилнисиз, ичтиман вадиине фикир тарихимизде бағыл - бутун мұбынаисолар инде ажырылыштың көбүрек мәндердеги тәсілдердеги деңгелдемалы да бу эсердө русча, Гәрби Авропа дилдеринде нәшр ендиши жаһылмады.

Бизнэм инкишафтыңизда эн чох мане олан лөвгалигидыр. Баш данишыларла машгул оланылар саңызы-хесабсыздыр, лакин конкрет ишә кәләндә архаланмай адамлар чох дејил.

Нәдәнсә, тәңгидимиз йалныз өз евимизин дамында хорузланыр. Бурда ермәни язычысы Вардеск Петрос жаңы түркемен татар тарыхи чөтүйлеме сәләт армани тарихи

жанын сөзүн хатыплатмаг иштөөрүм, бирдеги көрүнүлгүннөң аялтуулуктарынан көйлөнүр де ба дебир». «Еркемен» тендиги да «Араптар» командаасынын бөңзүрүүнүн чагаары да мөддечасында жашы ойнајмын». Бу сөздөр би-зин тендиги да андири. Бизим тендиgidе енилә «Нефть» командаасынын ошхашы. Аныч бир фрагменттөрүн көрүп, «Нефтьчи» кими, тендигиниздөн соң вахтлар елеңе мөддечасында да удуузур.

Ариф Бачыевның «АЗЕРГАЧАН реализмъ» китабы даэвлият тарихимизда халыкъ тарихи фонунда иззэрсалмаг, мәдумат факт болгуга иле дигитаг чылбадаиди. «Гәршем актартышсында» китабы таълил мәденийетинде изле разылымды дөргүрүп. Даэтан, насрә анилдила «психологиямъ» она да айдиш ве Ариф Бачыевнин таштандырылган да, аэрсларин рууну ачан психологиянын бир тантыйидар.

Лакин биз ону мүкафат алан китапында белгилүүлүр болуп, оның тарихи маанисине салыштуу мүмкүн. Бирок, оның тарихи маанисине салыштуу мүмкүн. Бирок, оның тарихи маанисине салыштуу мүмкүн.

Манчә, Азәрбајҹан тәнгиди неç вахт масаләје бу
чур басит ва биргәрәфли йанашимайыб. Гөвсі Тәбриз
иа, М. Ф. Ахундов да, отузынчы илләрдә Сәмәд Вургуң
да тәнгидин бејүк ичтимай манийјәт вә мәгсадини ха-
сылытыйбыл.

Нарайаттың дөгуран будур ки, Үмүмиттіғас әдеби орталықтарда Азәрбайжан таңғиданын жөн да таңғиданын азәрлікден, соч жазычыларымын тәмсіл едір. Мен башта жарадылғанға просессиянын вузандардан чанлы жазычы созыну йүкsek гімжалданырым. Жаңынан бунунда бірқа, таңғидан башылыш ишинші жазычыларының умидина жомасы да дұзқынде!

Тәнгидмиз мәйлдүң жаңылтылғынан хис-
олмаг утчы, көрүп, чиңди шунанымыздыр. Егли-
ни таңханаң оң беш иш азawl дедиң сөзлэр бу күн
о гүввәде галып: «...бала бурыасындыр ки, Азарбай-
жан әдәби тәнгиди чоң заман тәнгис, етдиң асарлары нә-
назини күнделек азәй проссен бахымындан, шатта
мумусовет әзәй проссен бахымындан бела жаңылышы-
нан бу заман сөнбәттартарапти төйлиндән жох, мәйз
мәйзәлләр тәнгидиндей кедир». Фикри инкешаша етди-
рек демәлилек ки, бу «мәйзәлләр тәнгидин» изенүн дэ-
ндира гол-гандаплары Ярынбы. Зылапын бир кесрән чил-
а расындың асыр-
олан, бир мүзалифтин архасынча су-

иңен тәнгид дә вар; хидмәтчы тәнгид, мүт-кисегас, ост-таныш тәнгиди вә с. Буна кәра дә сајсыз-тәнгид, хырада язылары бирләшдириб, «ваид изәрә па-рам яратам»¹ чоң чатидар. Араз Дадашзаде «нијә-де язычылар һәмшигә кәндәндер яза билар, о бирисе шә-

нәр зияймалырынан, тәнгизи исә нәр шеңден, нәр каса-
дан жазмалыдыр» дең тәнгиде до мүзәл «интихас-
шаманмын» төрғанинда даңыра, лақын точурбада буны
уултуру нұмузданын көрмек чох чатындыр. Чүншиң изі-
тисаласмана «бін шәкен көмірлар» тәсівзурдурын кимин
«шашхан естігіндең аспасынан кечімкі» дір ви индәр умумы-
заба проесен гаврамалырынан көрә нәм жаңылжет көз-
тердіндегілер адамлары, нәм озлариниң пис вәзініттәде го-
лурлар.

Эжалатчилийн эн үзэ олан эламтлэриндэн бир горху, эзүнэ икмансызыг, илкни сөз демек икмансы кимсэс күзштэг кетмокдир. Бу да дох вахт умуми наээр нээврэлгүйн, алдын методологи эсасын олма массынлан ирэлийн кэлийн.

Бурада тәнгидчинн мәнитиги тәнгид дөзмүр. Экакчылық, дөргүрдән да чәмнүйстүмиз үчүн «вачыл» олардың ичтима-психологиялы проблемаларда тохуя билилес» болады. Оны ватандашлыкка ша естетик мөвегејинин алдын ала олмасынын иттихан етмәк дүз дејил. Чаваб елэ бул проблемалардын гојулушундадыр.

Икничес, повестия бу чур биттасы налэ 1973-жылда «Литературна газета»нын сәнбесинде А. Мажитов менен тәрәфиндең мүэллиғин «шәрәнти, милли чалар, мартар, реал милли амаллық» шынады. Ким гилемдәндирилганды. Жәлдиз Ершан ошаш даудысы учун Айзебай жанында шарандылды. Нәр шеңдән уз дөндөриб кетмәй гадар да асан дауыллы.

Гәдар дә аспаң даңдыра!

Жашар Гаражев тәнгидимизин уууларындан даңшаркын жазып: «Мұасыр тәйліл меканизмнан вә даңбы тәнгиди гүмістің асасында вицандан вә ехләг нормативи, идеологиялы, естетик вә психологиялы мә'жарлар комплексы дур».

Лакин тәнгидимиздә бу мә'жарларнын биринин даңарыннан усталғанды, деңгән ки, алайбінде уачын тәйліл тәйліл, жаудың сиақасты публистиканын жеканса елеу анында да кимен көтүрүлгөн вахтасында да олуб. Бірге орталыс сенал тәйліл бәзі тәнгидичелеріннен жоғалы, вә даңбы проспекттерінде кишафыздар гөрділімдігендән да кралы қалып.

Бу бир нәгигәтдир ки, ше'рнимиз вә насримиз һәјән түн дәркүндә тәнгирада нисбәтен даһа оператив, објектив вә даһа карасраты көүнүр.

Тәнгид —әдәбијаттың һәјәти вә иисан талејини даһа ләриң социал-психологиялык гаталарына чакмакларынан.

жеке, пайызын мүрәккәлүүнин эдешінде көлшиңдөн горхуя душур. Бәнд асарларда нәјат нын гада чанлы, зиддијатлидирса тәнгидиң вүрнүхмасы бир гадар артыр вә оз күчсүзүүнүн пәрдәләмек учын «ән-энизи» көндирбазылыга эл атыр, дәбәдәли инааралып, язычынын идея вә ја сијаси мөвгөйин шүбә алтынан альыр.

Табидир ки, нар бир инглаби ва Янч чөврүүлүктөрдөн чомийт болгунда музалла ахшыраңызди. Жетинир. Ишенимдөн зоругтунч биринчи сезэн эзбийдатырды. Нар да керо да эн годдар нахимлар да чамилжын бы дагын барометриянын етисанасы галымжылар. Лакин таңгында ел жолу ки, эзбизифа биздан Луксеккада отурган аллагаш дыр, нар шеш билдэн яхшы көрүп ве билир. Борчоо муз онын гарарынын көзлөмкөндөр. Балбукы Айтарбай канды нағында сон оттуз ялда Жарапан эн яхши асердөр көстөрдүн ки, торпактын дилин беч кин кийицдүйн яхшы билмэд! Кандын ве онун урж тэрчуманы олада айдабытта гулал асылмаса, кандын проблемдерди наалдунмас Нұмында үчкөн Эйдисиндин сон повесческен ялариндо канды галдырымгар истангын итигасында, идеги рә органдарына фәзилет учун на годдар бадын ресепттердөн верлидиинин, иисанынын иисанылын сифаттана ашылып мадан горумаг жолларынын көстәрлидиин хатырлап.

Вахтила Мајаковски дејири: «бизим вазифеми эддабијат силаңы иле каләчкү угрунда вурушмадай. Тәнгис исәх чоң вахт мұнағізәкэр бир асталаты кемши угрунда, вазиіләстин дејишилмәмаси, мөвчуд ичтиман сијаси ве ахлаг шаблонларының эбәди нөкмәрлігін угрунда вурушур.

Анарын «Ар лиман» эсарын да ejni дынгараса чарасатта мудахила еди мүзлүлүк онын «Бадислар» айрын күзүшүдө көстөрмөсүнүн, гәрәмләнаптының наја тунда неч бир мүгдәдес, йүксек шең олмадыгынын тонгид едири. Басын Гүлнур да бын фишка дабан-дабан на зинд олан киңирдеди: «Анарын гәрәмләнаптынын хэлгли гилемтүү мән белә бир мәржәләр өлчүлүр: на жатын асас, алға магсадын ахтармалырында».

Мән истеңдәлі жазықтарымның тохунулмас би-
мөвегең галдырымға фінкінде деілім, лакин тонигидан
вазифесін зорла нысан ахтармада деілім, жазықты ахта-
рышыларның дағын итчиман-фалсы мә насының мүнай-
руб кестармайды; Жазылымның нағата фраза болын мүнай-
дахшын шүгүту сүніп седдерле әлініңдә алтынамалды-
быр. Белә бир тасасын әуәрдемаламадырыңын күн-
жазығы даим нағатда гарылды, көлкө ахтарыр, тәк-
гидиң исә падын чами! Айттын мұлағағаныниси.

Үмүмијәтлә, социализм реализмни Бакынын миссиясе көрәрәк яшәүнөң тарихи миссиясе булып тора. Социализм кимнән таңылыштың тарихи миссиясе көрәрәк яшәүнөң тарихи миссиясе булып тора. Социализм кимнән таңылыштың тарихи миссиясе көрәрәк яшәүнөң тарихи миссиясе булып тора. Социализм кимнән таңылыштың тарихи миссиясе көрәрәк яшәүнөң тарихи миссиясе булып тора.

•

дада да хөхчийн, мөнгөн нэгжүүртэй, тийн умажагларын баш галдырын Ердэй нүүцүүльүү хадимлээр тэрихи ачыг-ашкар бир ишнээзэлд дүгүүс нь малда буяруун. «Ким тох тэгэрийлжээц, ким тох чигнанчадаа» яршидын башлајыр, хусуси бир зүмра тэгидеяа.

Эдабијатымызын иттифаг мигјасында табли
етүрүчүлүк, көрпү салмаг иши даһа чох «Литератур

Азвертсуннан "Журнальыңда көрүлмәлилэр".
Мэн журналны иллар узуну адебияттымызы? чумэ едиг! Яйдалыны никар етмәк фикринде дејил. Илк бахышда белә көрүнүп ки, журнал из шинни шы гүруб, нәр Немәрәдә ѫәм публицистика, һам китаплар һагтынна бид сәнғөллөк ресензиялар ве

чөткүлүнин бәнәңе әдіб, сөвә арвад-ушаг иле да оз-
ко да илә данышмаг хәжалында булуңулар. Тифлис-
де да шиңалар бир арая көзөнис ки, ез-
дил да шиңалар... Бәлә ханымлар деңесен ки, ми-
лан дилә дүшмөндөлөр. Бунларын аллар озак, диллар-
ын озак, алттарын озак, дилеклерин озак. Әзәйтәләр
әзак. Былмәрән бүнларын милялилдиң пайдары на-
дир? Былмәрән бү кедишина һара кедирик?.. Чашын-
гызым. Үфас бир милят неч жохын изүнү бөйдүр, өз
варлығынын ѡр жол ила да олса, озкаларын билдирир. Өз
әнтирамыны саҳалыр, изүнү сайдырыр. Амма, биз,
Лап терсин, эн соң изүмүз өзүмүз бәйәнирик. Өз
әлиниңде изүмүз габир газысырыр.

Классик публицистикамызын белә сарсыдычы бир
гүдәтән саслаңып нумузларында шиңалылардан ай-
дын вәтәндашлыг мөвөттөн тәләб едилири. Лагејдлик,
биканлик ифша олуңурду.

Биз бу күм публицистикамызыда һәнгигитин көзүнә
дүз баҳан белә бир өтириш, вәтәндешларын көсарын
тәсэүү ки, көр билимик.

Гәзет вә журналларымызда очерк, могалә, публи-
цистика адына бурахылан языларын бөյүк эксарий-
жеттеги сәнәткарларды сарыдан неч бир өлчүк жаҳын
көлмәдүнин көстөрән онларда факт дејә биләрдим. Лә-
кин бүллар нағызыя балын одлуғуна көр мән билә-билә
үмүм проблемләр үстүндә дајандым.

Инди... «нә партиянын, на да халгын тәмтәргалы
сөзчүлүз» вә хырда мишият мөвзуларын гурдалады-
ра, конкурулугула вә ишбазлығы өтирияч жохурда.
Биз бутын фәллийтимизе партиянын XXVII гурлута-
йында дејишимиз шиңалында бахмалыбын.

Азәрбайҹан язычылары күтләви мәтбуат органла-
рынын, хүсүнән радио та телевизијанын ишиңдә фәл
иштирак едириләр вә инсафын демәк лазымдир ки, һәм
радионун, һәм да телевизијанын елән дајәрәләр, чидди
верилишләр, якласик асарларымыз исасында, я да
мүасир язычыларымызын жаҳындан комәй илә на-
зыларын. Телевизијаның әдәбијат баш редакциясын-
ын бәзин ахтарышлары бизи севиндир. Соң вахтларда,
хүсүнән да радионда ярадычылыгы ахтарышлары
кенинслес, бәзин угурулуга верилишләр олса да, қүлл
налында бу сабыйлар халгын да деврүн тәләйинден ке-
ридир. Беш илде Низаминин екранда чамир бирча дафә
керүшүш. Низами, Фүзули, Сабир исә тамам көрүн-
мәйб. Әдәбијатда дахли олмажан «Язычылар» исә күн-
дә екрандашы.

Телевизија әңч наслын вәтәндаш кими тәрбияси
нагтында да душунур: Симасыз, шәхсијәтсиз, харак-
терисиз адамчығылар, лаглагы илә долу сәйнәчиләр
екраны, бүрүүб.

«Литературна газета» һаглы олараг көстәрир ки,
телевизија шәхсијәт лазымдыр. Шәхсијәт олса, һәт-
та тәсвирә да өтирияч азалар, биз онун сөһбәтини ма-
рага дилләрик.

Лакин Азәрбайҹан телевизијасы шәхсијәтдән, ха-
рактердән гачыр. Хырда мөвзулар, хырда адамлар,
хырда актёрлар... Беләч «башибарысыз» јашајылар.
Буна көрә да чидди әдәбијат телевизијадан узагашыбы.
Радио вә телевизија пјесләринин чохуну тәсадүү
адамлар языр.

Телевизијамыз әдәбијаты, язычыны бөյүтмак әва-
зина бачардыгы кичирилди. Бир көрүшә он шаңр дә-
вәт олуңар, имказ дүшүдүк бөйүк язычы эмәйнин
лагы гоян сәйнәчиләр көстәрилди. Мас'удијәтсизлик
о јера чатыр ки, гүшбаз гушуну, мејмунойнадан меј-
мунунадан адымы «шашир» гојур.

Кимдир буна едәт? Әзләр иттүсүзлүгә дучар ол-
муш көйнөн «шаширчылар».

Мән мүгајиса учын мәркәзи гәзетләрин иллик ба-
гамаларынын көздөн кечирдим. Гәзетләрни Азәрбайҹан
үзән хүсүсү мүхбәрләреңиң әдәбијат вә мәданијат

мәсәләләрине дингети артырмалысырлар; башга ре-
спубликаларын мә'нәни һәјатынын көзлән чөннәтләрни
дән үрәк долусу данышынан немәрләрдә биздән чох
вакт план вә тәсәрүфат рәгемләри верилир.

Биз бүтөвдүкә публицистикамызын сасини Совет
Азәрбайҹанынын букунку нуфузу вә иннишаф сәвијә-
сина йашашан бир сәвијәдә шинтәжи арзулајырыг.

* * *

Чамы он дөрд илдән сопра бәшаријат бу мин илли
ашырымындан иөнбөтүн аэрэ адлајачаг, биз «өтөн мин-
иlliјин», Низами вә Нәсими, Фүзули вә Сабир йаша-
мыйш бир миң илли адамлары олачагыг.

Биз истәрдик ки, бир соң итчимаи, әдәби-мәдәни
ва мә'нәни проблемләрмиз атры вә азабларымыз нөв-
бәти миннеләрә аддамасы! Көлчәк, наслаларымыз
биздән галан мирас бүтөн вә гүдроти бир халгын се-
вич вә һөшбәхтлий олсун!

Бу хөшбәхтлија догру бүтүн јоллар исә һәнгигет-
дән кечир. Биз балаларымыз һагигитин көзүнә дүз
бахшага өйтәмәлийк. Низами демиши:

Догру язмата вар мадам ки имкан,
Нечин кәлмәлидир ортаја ялан...

Сабир РУСТЭМХАНЛЫ.

Исмаиль
Исмаилов
Көңч рәссам
Сән'ян Пириев.